

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๔๐๔/ ๑ ๙๙๙



สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เลขที่รับ..... ๒๓๗๑/๒๕๕๔
วันที่..... ๑๕ ก.พ. ๕๕
เวลา..... ๑๕.๓๐ น.

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

เรียน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

อ้างถึง หนังสือสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๑๔/๑๒๑๖๗

ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินซึ่งนายกรัฐมนตรีลงนามรับรองแล้ว
จำนวน ๒ ฉบับ

ตามที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้ส่งร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ พ.ศ. (นางมุสตี ตามไท กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ พ.ศ. (นายเจริญ จรรย์โกมล กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และไปเพื่อนายกรัฐมนตรีพิจารณาลงนามรับรองเนื่องจากเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน นั้น

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้นำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีพิจารณาและลงนามรับรองร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าวแล้ว ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางฐะปาณีย์ อาจารย์วงศ์)

ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีฝ่ายข้าราชการประจำ

ด้านประสานกิจการภายในประเทศ

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการนายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานพระราชบัญญัติและกฏกติ ๑

รับที่..... ก.พ. / ๒๕๕๔

วันที่ ๑๕ / ๑๒ / ๕๕ เวลา ๑๕.๐๐ น.

สำนักประสานงานการเมือง

โทร. ๐ ๒๒๘๘ ๔๔๒๗

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๓๖๗๒

กลุ่มงานระเบียบการ

รับที่..... ๓๓ / ๒๕๕๔

วันที่ ๑๖ / ๑๒ / ๕๔ เวลา ๑๖.๑๐

กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักการประสาน

รับที่..... ๕๐ / ๒๕๕๔

วันที่ ๑๕ / ๑๒ / ๕๕ เวลา ๑๕.๐๐ น.

ส่งกลุ่มงาน พ.ร.บ. และ ส.ป.ค.๑ ดำเนินการ

(สำเนา)
เลขรับ ๖๘/๒๕๕๓ วันที่ ๒๒ ก.ย. ๒๕๕๓
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน ดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๒ กันยายน ๒๕๕๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างพระราชบัญญัติ
๒. บันทึกหลักการและเหตุผล
๓. บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ

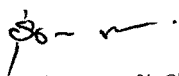
ข้าพเจ้ากับคณะขอเสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติประกอบกันมา เพื่อได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาและหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอ วุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)	ผู้เสนอ	ผู้เสนอ	
	สมัชชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์	สมัชชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์	
(ลงชื่อ) ผ่องศรี ธาราภูมิ	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) เฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์	ผู้เสนอ
(นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ)		(นางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์)	
สมัชชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์		สมัชชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์	
(ลงชื่อ) พิมพ์ภัทรา วิชัยกุล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) กันตวรรณ ตันเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์	ผู้เสนอ
(นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล)		(นางกันตวรรณ ตันเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์)	
สมัชชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์		สมัชชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์	
(ลงชื่อ) นริศา อติเทพวรพันธุ์	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สกลธี ภัททิยกุล	ผู้เสนอ
(นางสาวนริศา อติเทพวรพันธุ์)		(นายสกลธี ภัททิยกุล)	
สมัชชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์		สมัชชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์	
(ลงชื่อ) อรอนงค์ กาญจนชูศักดิ์	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สุพัชรี ธรรมเพชร	ผู้เสนอ
(นางสาวอรอนงค์ กาญจนชูศักดิ์)		(นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร)	
สมัชชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์		สมัชชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์	

- | | | | | | |
|----------|---------------------------------------|---------|----------|---------------------------------------|---------|
| (ลงชื่อ) | เจิมมาศ จิ่งเลิศศิริ | ผู้เสนอ | (ลงชื่อ) | กัลยา รุ่งวิจิตรชัย | ผู้เสนอ |
| | (นางเจิมมาศ จิ่งเลิศศิริ) | | | (นางสาวกัลยา รุ่งวิจิตรชัย) | |
| | สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ | | | สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ | |
| (ลงชื่อ) | ยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา | ผู้เสนอ | (ลงชื่อ) | วรงค์ เดชกิจวิกรม | ผู้เสนอ |
| | (นายยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา) | | | (นายวรงค์ เดชกิจวิกรม) | |
| | สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ | | | สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ | |
| (ลงชื่อ) | ชยัน วิพรหมชัย | ผู้เสนอ | (ลงชื่อ) | วิรัตน์ วิริยะพงษ์ | ผู้เสนอ |
| | (นายชยัน วิพรหมชัย) | | | (นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์) | |
| | สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ | | | สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ | |
| (ลงชื่อ) | สุรเชษฐ์ มาศดิตถ์ | ผู้เสนอ | (ลงชื่อ) | บัญญัติ เจตนจันทร์ | ผู้เสนอ |
| | (นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์) | | | (นายบัญญัติ เจตนจันทร์) | |
| | สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ | | | สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ | |
| (ลงชื่อ) | จะอามิง โตะตาหยง | ผู้เสนอ | (ลงชื่อ) | พนิช วิกิตเศรษฐ์ | ผู้เสนอ |
| | (นายจะอามิง โตะตาหยง) | | | (นายพนิช วิกิตเศรษฐ์) | |
| | สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ | | | สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ | |
| (ลงชื่อ) | นิพนธ์ บุญญามณี | ผู้เสนอ | (ลงชื่อ) | นภยา เบ็ญจศิริวรรณ | ผู้เสนอ |
| | (นายนิพนธ์ บุญญามณี) | | | (นางนภยา เบ็ญจศิริวรรณ) | |
| | สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ | | | สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ | |
| (ลงชื่อ) | รังสิมา รอดรัศมี | ผู้เสนอ | (ลงชื่อ) | ปรีชญา ขำเจริญ | ผู้เสนอ |
| | (นางสาวรังสิมา รอดรัศมี) | | | (นางสาวปรีชญา ขำเจริญ) | |
| | สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ | | | สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ | |
| (ลงชื่อ) | รัชฎาภรณ์ แก้วสนิท | ผู้เสนอ | (ลงชื่อ) | รัชดา ธนาดิเรก | ผู้เสนอ |
| | (นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท) | | | (ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชดา ธนาดิเรก) | |
| | สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ | | | สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ | |

สำเนาถูกต้อง



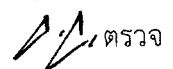
(นางสาวรุ่งนภา ชันธิโชติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักการประชุม

อรทัย พิมพ์

กนก ทาน



ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ

เหตุผล

โดยที่ความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย และการไม่ถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องเพศ เป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานที่ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติรับรองและคุ้มครองไว้ในมาตรา ๓๐ รวมถึงยังได้บัญญัติว่าให้มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น ย่อมไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม อีกทั้ง ประเทศไทยยังเป็นรัฐภาคีในอนุสัญญาจัดการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงในทุก รูปแบบของสหประชาชาติ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งประเทศไทยมีพันธกิจในการสร้างมาตรการและกฎหมายต่าง ๆ เพื่อจัดการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบต่อผู้หญิง และเป็นพันธกรณีของรัฐภาคีที่จะให้หลักประกันว่า อนุสัญญานี้ จะสามารถปฏิบัติได้อย่างเต็มที่ในระบบนิติบัญญัติของรัฐภาคี ประกอบกับข้อเท็จจริงในสังคมปัจจุบันสะท้อนว่า การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องเพศ ยังคงปรากฏอยู่ จึงเห็นควรให้มีการตราพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้มีการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศในทุกบริบทของสังคม ทั้งในครอบครัว ชุมชน และสังคม โดยให้มีการกำหนดนโยบาย มาตรการ กลไก แผนปฏิบัติงาน และประสานงานการดำเนินงานเพื่อส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศอย่างแท้จริง ตลอดจนการคุ้มครองและป้องกันมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศในด้านต่าง ๆ รวมถึงการช่วยเหลือคุ้มครองและบรรเทาทุกข์แก่ผู้เสียหายจากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะเป็นการเลือกปฏิบัติในภาครัฐ ภาคเอกชน และในทุกระดับ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ

พ.ศ.

รับรอง



(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)

นายกรัฐมนตรี

๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติ
ให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาค
ระหว่างเพศ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้
หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เพศ” หมายความว่า ลักษณะทางชีวภาพของหญิงหรือชายที่มีมาแต่กำเนิด

“เพศสภาวะ” หมายความว่า ภาวะความเป็นหญิงความเป็นชายที่ถูกกำหนดโดยปัจจัยแวดล้อม
สังคมและวัฒนธรรมในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ

“การส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ” หมายความว่า การกำหนดนโยบาย แผนงาน แผนปฏิบัติการ กลไก มาตรการ หลักเกณฑ์ วิธีดำเนินการเพื่อส่งเสริมโอกาสและการเข้าถึง ซึ่งสิทธิด้านต่าง ๆ ด้วยความเสมอภาค ตลอดจนคุ้มครองป้องกันการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่าง เพศ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินการของภาครัฐ หรือภาคเอกชน

“การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ” หมายความว่า การกระทำหรือไม่กระทำการใด อันเป็นการแบ่งแยก การกีดกัน การไม่ยอมรับ หรือการจำกัดสิทธิประโยชน์ใด ๆ ไม่ว่าจะทางตรง หรือทางอ้อม โดยปราศจากความชอบธรรม เพราะเหตุที่บุคคลนั้นเป็นเพศชายหรือเพศหญิง หรือมีอัตลักษณ์ ทางเพศหรือมีการแสดงออกซึ่งแตกต่างจากเพศโดยกำเนิดอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน

“ความรุนแรงเนื่องด้วยความแตกต่างทางเพศ” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ด้วยเหตุแห่ง ความแตกต่างทางเพศจนก่อให้เกิดหรือน่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย จิตใจ เพศ หรือเสื่อมเสียต่อสิทธิ เสรีภาพ ชื่อเสียงเกียรติคุณ หรือขัดขวางการเข้าถึง การใช้ หรือ ใ้ประโยชน์ซึ่งสิทธิประโยชน์หรือโอกาส ที่ควรได้โดยชอบและให้หมายความรวมถึงการคุกคามทางเพศด้วย

“การคุกคามทางเพศ” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ด้วยวาจา ถ้อยคำ ทำทาง แสดงด้วยเสียง รูปภาพ เอกสาร ข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือสิ่งของลามก อนาจารเกี่ยวกับเพศ หรือกระทำการอย่างอื่นในทำนองเดียวกันโดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นได้รับความ เดือดร้อนรำคาญ ได้รับความอับอายหรือรู้สึกว่าคุณถูกเหยียดหยามและให้หมายรวมถึงการติดตามรังควาน หรือการกระทำการใดที่ก่อให้เกิดบรรยากาศไม่ปลอดภัย โดยปราศจากเหตุอันสมควร

“ผู้ที่ควรได้รับการส่งเสริมโอกาสเป็นพิเศษ” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับความรุนแรงอันเนื่องด้วย ความแตกต่างทางเพศและการปฏิบัติอันไม่เป็นธรรม หญิงพิการหรือทุพพลภาพหรือวิกลจริต หญิงสูงอายุ หญิงสูงอายุน หญิงที่ต้องเลี้ยงดูบุตร โดยลำพัง หรือหญิงที่มีความแตกต่างทางชาติพันธุ์ หรือบุคคลที่มีอัตลักษณ์ทางเพศหรือมีการแสดงออกซึ่งแตกต่างจากเพศโดยกำเนิด

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค องค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐ

“องค์กรเอกชน” หมายความว่า องค์กรที่ไม่ใช่หน่วยงานของรัฐ

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่าง เพศ แห่งชาติ

“ศาล” หมายความว่า ศาลเยาวชนและครอบครัว และให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาเฉพาะ ค่าเสียหายทางแพ่งตามพระราชบัญญัตินี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาค ระหว่างเพศ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรี รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและระเบียบนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การห้ามเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ

มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการอันเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ในด้านการทำงาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษาหรือฝึกอบรม ด้านสื่อสารมวลชน ด้านการเมือง ด้านสุขภาพและอนามัยการเจริญพันธุ์ ด้านครอบครัว ด้านเกษตรกรรมรวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗ การกำหนดนโยบาย กฎ ระเบียบ มาตรการ โครงการ หรือวิธีปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชนใด ในลักษณะที่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมเพราะเหตุแห่งเพศจะกระทำมิได้

มาตรา ๘ การกำหนดมาตรการพิเศษเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพได้เท่าเทียมกับบุคคลอื่น ไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำความรุนแรงเนื่องด้วยความแตกต่างทางเพศต่อผู้อื่น

หมวด ๒

การคุ้มครองและการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ

มาตรา ๑๐ หน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชนต้องคุ้มครองและป้องกันมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ความรุนแรงเนื่องด้วยความแตกต่างทางเพศหรือการคุกคามทางเพศอันอาจเกิดขึ้นภายในหน่วยงานหรือองค์กรตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยคณะกรรมการ

มาตรา ๑๑ หน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชนที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมต้องส่งเสริมโอกาสเพื่อเสริมสร้างความเสมอภาคระหว่างเพศในการเข้าถึงบริการสุขภาพและสิทธิด้านอนามัยการเจริญพันธุ์ที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานอย่างเสมอภาคและทั่วถึงตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิอนามัยการเจริญพันธุ์

มาตรา ๑๒ หน่วยงานภาครัฐต้องส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศในสิทธิด้านการสมรส มีสิทธิได้รับบริการการวางแผนครอบครัวหรือบริการด้านอนามัยการเจริญพันธุ์อย่างเหมาะสม มีคุณภาพและได้มาตรฐาน

เพื่อความมั่นคงของครอบครัวหน่วยงานภาครัฐต้องส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างคู่สมรสในหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกันในการเลี้ยงดูและการศึกษาของบุตร การหาเลี้ยงครอบครัวและการจัดการทรัพย์สิน ไม่ว่าจะการสมรสจะจดทะเบียนโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

มาตรา ๑๓ หน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชนต้องส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศในการเข้าถึงการทำงาน การจ้างงาน การศึกษา การฝึกอบรม การพัฒนาทักษะ การเลื่อนระดับหรือตำแหน่ง ค่าตอบแทน สวัสดิการ สวัสดิภาพและความปลอดภัยในการทำงานอย่างเสมอภาคกันในทุกขั้นตอน

แรงงานหญิงย่อมได้รับการคุ้มครองเป็นพิเศษในระหว่างตั้งครรภ์และภายหลังคลอดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

มาตรา ๑๔ หน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชนต้องส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศในการประกอบกิจการ การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยีสารสนเทศ ตลอดจนเข้าถึงแหล่งทุนหรือสินเชื่อด้านการพาณิชย์ การบริการ เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมอย่างเสมอภาค

มาตรา ๑๕ หน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชนที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต้องส่งเสริมโอกาสและเสริมสร้างความเสมอภาคระหว่างเพศในด้านการศึกษา การฝึกอบรม และการพัฒนาทักษะอาชีพที่มีคุณภาพได้มาตรฐานและทั่วถึง

มาตรา ๑๖ หน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชนที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารมวลชนต้องส่งเสริมและเสริมสร้างโอกาสให้หญิงและชายมีสิทธิเข้าถึงอาชีพสื่อสารมวลชนอย่างเสมอภาค การเสนอข่าวสารต้องเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของหญิง ทั้งไม่เสนอข่าวสารหรือโฆษณาที่สื่อไปในทางมีอคติหรือเหยียดหยามเพศหญิง หรือผู้ที่มีอัตลักษณ์ทางเพศหรือการแสดงออกแตกต่างจากเพศโดยกำเนิด

มาตรา ๑๓ หน่วยงานภาครัฐและสถาบันการเมืองต้องส่งเสริมโอกาสและเสริมสร้างความเสมอภาคระหว่างเพศในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง การปกครอง การปกครองท้องถิ่น การปกครองส่วนท้องถิ่นและการบริหารกิจการภาครัฐทุกระดับในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน

มาตรา ๑๔ หน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชนที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม ต้องส่งเสริมและเสริมสร้างโอกาสให้หญิงและชายมีสิทธิเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการเข้าถึงการใช้หรือได้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติหรือวัฒนธรรมท้องถิ่น ในฐานะเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับประโยชน์สาธารณะตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๕ การส่งเสริมและเสริมสร้างโอกาสความเสมอภาคระหว่างเพศในหมวดนี้ ให้หน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องคำนึงถึงสิทธิของผู้ที่ควรได้รับการส่งเสริมโอกาสเป็นพิเศษ เป็นลำดับแรกเสมอ ทั้งต้องสอดคล้องกับความต้องการและจำเป็นของบุคคลดังกล่าวด้วย

หมวด ๓

คณะกรรมการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศแห่งชาติ

มาตรา ๒๐ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ สคพช.” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นรองประธานกรรมการ

(๓) ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข และปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นกรรมการ

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหกคน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีประสบการณ์ และมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ จากการทำงานในองค์กรภาคประชาสังคมที่เกี่ยวกับการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศไม่น้อยกว่าห้าปี จำนวนสามคน โดยให้องค์กรเอกชนที่ทำงานด้านส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศเสนอชื่อ และผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านนิติศาสตร์ ด้านสิทธิมนุษยชน สังคมศาสตร์หรือจิตวิทยา จำนวนสามคน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นสตรีไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

ให้เลขานุการเป็นกรรมการและเลขานุการ มีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๒๑ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ
- (๖) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่

กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

✓ (๗) ไม่เคยต้องคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ วินิจฉัยการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ว่าได้กระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๘) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลถึงที่สุดให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะรื้อรวผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๙) ไม่เคยเป็นผู้กระทำการล่วงเกิน ลูกคาม หรือก่อความเดือดร้อนรำคาญทางเพศ

(๑๐) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

มาตรา ๒๒ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปีนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ในกรณีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พ้นจากตำแหน่งตามวาระ ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งกรรมการใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการใหม่

มาตรา ๒๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) นายกรัฐมนตรีให้ออก เพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๑

มาตรา ๒๔ ในกรณีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง มีวาระการดำรงตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งตนแทน

มาตรา ๒๕ การประชุมของคณะกรรมการ สคพช. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม และต้องจัดการประชุมอย่างน้อยปีละ ๓ ครั้ง

ในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการ และรองประธานกรรมการ ไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๖ คณะกรรมการ สคพช. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย มาตรการ กลไก แผนปฏิบัติ เพื่อให้มีการส่งเสริมโอกาส และความเสมอภาคระหว่างเพศในทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชน รวมทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น

(๒) เสนอแนะนโยบาย และข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์แห่งพระราชบัญญัตินี้

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการคุ้มครอง ส่งเสริมหรือเสริมสร้างโอกาสความเสมอภาคระหว่างเพศตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) กำหนดแนวทางในการให้ความช่วยเหลือคุ้มครองสิทธิ การบรรเทาทุกข์ หรือชดเชยแก่บุคคลที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ หรือได้รับความรุนแรงเนื่องด้วยความแตกต่างทางเพศ ให้เสร็จสิ้นภายในหกสิบวัน นับแต่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

(๕) ตรวจสอบ แนะนำ และให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันมิให้เกิดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ หรือความรุนแรงเนื่องด้วยความแตกต่างทางเพศ

(๗) เสนอรายงานการประเมินผลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

✓(๘) วางระเบียบเกี่ยวกับการกำกับดูแล และตรวจสอบการดำเนินงานของคณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ และระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ สคพ. หรือที่นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๒๓ คณะกรรมการ สคพ. จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณา หรือปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามที่คณะกรรมการ สคพ. มอบหมายก็ได้

หมวด ๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ

มาตรา ๒๔ ให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมระหว่างเพศเรียกโดยย่อว่า "คณะกรรมการ วลพ" ประกอบด้วย ประธานกรรมการหนึ่งคนและกรรมการอื่นอีกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินสิบคน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ จำนวนสามคน โดยให้องค์กรเอกชนที่ทำงานด้านส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศเสนอชื่อ และผู้มีความรู้และประสบการณ์ ด้านสิทธิมนุษยชน ด้านนิติศาสตร์ ด้านสังคมศาสตร์ ด้านจิตวิทยา และด้านแรงงาน อย่างน้อยด้านละหนึ่งคน

กรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ต้องเป็นสตรีไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ให้เลขาธิการมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาประธานกรรมการและกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ สคพ. กำหนด

✓มาตรา ๒๕ คณะกรรมการ วลพ. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) วินิจฉัยปัญหาที่มีการยื่นคำร้องว่ามีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศตาม
มาตรา ๓๒

(๒) กำหนดมาตรการพิเศษชั่วคราวก่อนมีคำวินิจฉัยเพื่อคุ้มครองหรือบรรเทาทุกข์ตามมาตรา ๓๓

(๓) ออกคำสั่งตามมาตรา ๓๔

(๔) ยื่นเรื่องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินตามมาตรา ๓๕

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ วลพ.

มาตรา ๓๐ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และ มาตรา ๒๕ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการ วลพ. โดยอนุโลม

มาตรา ๓๑ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ รับผิดชอบงานธุรการและงานวิชาการของคณะกรรมการ สคพช. และคณะกรรมการ วลพ. และมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) รับคำร้องว่ามีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ทำความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการ สคพช. คณะกรรมการ วลพ. หรือคณะอนุกรรมการ แล้วแต่กรณี
- (๒) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการศึกษา การเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ และป้องกัน มิให้เกิดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ หรือการกระทำ ความรุนแรงเนื่องด้วยความแตกต่างทางเพศ
- (๓) ประสานงานกับบุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน ภาคประชาชน เพื่อส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ ให้ความคุ้มครองและป้องกันมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ หรือการกระทำ ความรุนแรงเนื่องด้วยความแตกต่างทางเพศ ทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ
- (๔) จัดทำรายงานการประเมินผลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เสนอคณะกรรมการ สคพช. เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งและเผยแพร่ต่อสาธารณชน
- (๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดหรือตามที่นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรี คณะกรรมการ สคพช. คณะกรรมการ วลพ. หรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย

หมวด ๕

การยื่นคำร้องและการตรวจสอบการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ

มาตรา ๓๒ ผู้ใดได้รับความเสียหายหรือผู้แทนกลุ่มบุคคลที่ได้รับความเสียหายหรือน่าจะ ได้รับความเสียหายจากการกระทำในลักษณะที่เป็นกรเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ตามมาตรา ๖ และมีใช่เป็นเรื่องที่มีการฟ้องร้องเป็นคดีอยู่ในศาลหรือที่ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งเด็ดขาดแล้ว ให้มีสิทธิยื่น คำร้องต่อคณะกรรมการ วลพ. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยว่า มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศหรือไม่ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ วลพ. ให้เป็นที่สุด คำร้อง ต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้เสียหาย
- (๒) ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเป็นเหตุของการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็น การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ
- (๓) ลายมือชื่อของผู้ร้องหรือผู้ทำการแทนที่ได้รับมอบอำนาจเป็นหนังสือจากผู้มีสิทธิยื่นคำร้อง

(๔) การร้องเรียนด้วยวาจาจากกระทำโดยร้องเรียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ การยื่นคำร้องให้ยื่นต่อสำนักงานหรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือด้วยวิธีการอื่นใด ตามที่ สคพช. กำหนด

เมื่อได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่งแล้วให้สำนักงานแจ้งเป็นหนังสือแก่ผู้ร้องหรือผู้ทำการแทน โดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ ต้องไม่เกินเจ็ดวันทำการ นับแต่วันที่สำนักงานได้รับคำร้อง

การร้องขอตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นการตัดสิทธิผู้ร้องในอันที่จะฟ้องเรียกค่าเสียหายฐานละเมิดต่อศาลที่มีเขตอำนาจ โดยให้ศาลมีอำนาจกำหนดค่าเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงินให้แก่บุคคลซึ่งถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศได้ และหากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศนั้นเป็นการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ศาลจะกำหนดค่าเสียหายในเชิงลงโทษให้แก่บุคคลซึ่งถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศได้ไม่เกินสี่เท่าของค่าเสียหายที่แท้จริงด้วยก็ได้

การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสาม บุคคลซึ่งถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ หรือผู้แทนกลุ่มบุคคลที่ถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศอาจขอให้องค์กรที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ยื่นคำร้องหรือฟ้องคดีแทนก็ได้

การฟ้องร้องคดีตามวรรคสาม ให้ฟ้องภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่คณะกรรมการ วลพ. มีคำวินิจฉัย หรือนับแต่วันที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี ในกรณีมีการดำเนินคดีอาญาแก่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๕ ผู้เสียหายจะร้องขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจกำหนดค่าเสียหายตามวรรคสามในคดีเดียวกันก็ได้

ในกรณีหน่วยงานหรือสถานประกอบการใดปล่อยปละละเลยให้เกิดความรุนแรงเนื่องด้วยความแตกต่างทางเพศ ก็ให้ศาลมีอำนาจกำหนดให้รับผิดชอบในค่าเสียหายตามวรรคสาม ร่วมกับผู้กระทำความผิดให้แก่บุคคลซึ่งถูกกระทำความรุนแรงเนื่องด้วยความแตกต่าง ทางเพศด้วย

มาตรา ๓๓ ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลที่มีเขตอำนาจไม่ว่าจะเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญาเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ หรือการกระทำความรุนแรงเนื่องด้วยความแตกต่างทางเพศ ศาลมีอำนาจกำหนดมาตรการคุ้มครองชั่วคราวก่อนมีคำพิพากษา เพื่อคุ้มครองหรือบรรเทาทุกข์แก่บุคคลซึ่งถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ หรือถูกกระทำความรุนแรงเนื่องด้วยความแตกต่างทางเพศเท่าที่จำเป็นและสมควรแก่กรณีก็ได้

ในระหว่างการพิจารณาวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศของคณะกรรมการ วลพ.ให้นำมาตรการคุ้มครองชั่วคราวตามวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่คณะกรรมการ วลพ. วินิจฉัยว่าเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ให้มีอำนาจออกคำสั่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้นำหน่วยงานภาครัฐ องค์กรเอกชน บุคคลที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ด้วยวิธีที่เหมาะสม หรือให้กระทำการหรือควั่นกระทำการ เพื่อระงับและป้องกันมิให้เกิดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ

(๒) ให้ความช่วยเหลือหรือบรรเทาทุกข์แก่ผู้เสียหายตามความใน หมวด ๖

คำสั่งของคณะกรรมการ วลพ. ตามวรรคหนึ่งจะต้องแสดงเหตุผลอย่างชัดเจน และอาจกำหนดเงื่อนไขใดๆ ได้เท่าที่จำเป็น รวมทั้งจะมีข้อสังเกตเสนอต่อคณะกรรมการ สคพช. เพื่อให้หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่เกี่ยวข้องปฏิบัติเกี่ยวกับกรณีใดตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่คณะกรรมการ วลพ. วินิจฉัยว่ามีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ โดยอาศัยบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้คณะกรรมการ วลพ. มีอำนาจยื่นเรื่องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเพื่อพิจารณาขึ้นเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อวินิจฉัยว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่

มาตรา ๓๖ ในการปฏิบัติตามหน้าที่ ให้คณะกรรมการ วลพ. คณะอนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งคณะกรรมการ วลพ. มอบหมายมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในเคสสถาน หรือสถานที่ใดๆ เพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องโดยมีหมายค้น

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลมาให้ให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งสิ่งของหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณา

ให้ผู้เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวก ชี้แจงข้อเท็จจริง ตอบหนังสือสอบถาม หรือส่งสิ่งของหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องแก่คณะกรรมการ วลพ. คณะอนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๓๗ ให้คณะกรรมการ วลพ. คณะอนุกรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ในการปฏิบัติหน้าที่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกครั้ง

คณะกรรมการ วลพ. คณะอนุกรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องสร้างหลักประกันและคุ้มครองมิให้เกิดผลกระทบด้านลบโดยไม่เป็นธรรมแก่ผู้ยื่นคำร้องอันเป็นผลมาจากการยื่นคำร้อง การฟ้องร้อง หรือกระบวนการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๖

การช่วยเหลือคุ้มครองสิทธิ การบรรเทาทุกข์ และชดเชยแก่ผู้เสียหาย

มาตรา ๓๘ เมื่อคณะกรรมการ วลพ. มีคำวินิจฉัยว่ามีการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ให้ผู้เสียหายมีสิทธิขอรับการช่วยเหลือคุ้มครอง การบรรเทาทุกข์ หรือชดเชย โดยยื่นคำขอต่อสำนักงาน ตามแบบที่เลขาธิการประกาศกำหนด ภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ วลพ.

สิทธิขอรับการช่วยเหลือคุ้มครอง การบรรเทาทุกข์ หรือชดเชยตามวรรคหนึ่ง เป็นสิทธิ เฉพาะตัวไม่อาจโอนกันได้และไม่ตกทอดทางมรดก

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่ผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์ คนเสมือนไร้ความสามารถ คนไร้ความสามารถหรือในกรณีไม่สามารถยื่นคำขอช่วยเหลือคุ้มครองสิทธิ การบรรเทาทุกข์หรือชดเชยตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ด้วยตนเองได้ ผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ ผู้อนุบาล สามีหรือภริยา หรือผู้ดูแล แล้วแต่กรณี จะยื่นคำขอแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่เลขาธิการประกาศกำหนด

มาตรา ๔๐ การช่วยเหลือคุ้มครองสิทธิ การบรรเทาทุกข์ หรือชดเชยแก่ผู้เสียหายที่ถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศหรือถูกกระทำความรุนแรง เนื่องด้วยความแตกต่างทางเพศ ให้กระทำ โดยให้ความช่วยเหลือประการหนึ่ง ประการใด หรือให้ความช่วยเหลือทางการเงิน ดังต่อไปนี้

- (๑) ค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้ในระหว่างที่ไม่สามารถประกอบการทำงานได้ตามปกติ
 - (๒) ค่าสูญเสียโอกาสที่เป็นค่าเสียหายในเชิงพาณิชย์ซึ่งสามารถคำนวณเป็นเงินได้
 - (๓) ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในการรักษาพยาบาล รวมทั้งค่าฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ วลพ. หรือการฟ้องร้องคดี ตามพระราชบัญญัตินี้
 - (๔) การช่วยเหลือคุ้มครองสิทธิ การบรรเทาทุกข์ หรือชดเชย ในรูปแบบหรือลักษณะอื่น
- หลักเกณฑ์ วิธีการ และจำนวนเงินในการช่วยเหลือคุ้มครองสิทธิ การบรรเทาทุกข์ หรือชดเชยแก่ผู้เสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ สคพช. กำหนด

มาตรา ๔๑ การได้รับการสงเคราะห์ตามมาตรา ๔๐ ไม่เป็นการตัดสิทธิผู้ร้องในอันที่จะฟ้องเรียกค่าเสียหายฐานละเมิดต่อศาลที่มีเขตอำนาจ ทั้งนี้ให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๒ วรรคสามและวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๒ หากคู่กรณีเห็นว่าการกระทำหรือคำวินิจฉัยของ วลพ. ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้มีสิทธิยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง

หมวด ๘

กองทุนส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ

มาตรา ๔๓ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงาน เรียกว่า “กองทุนส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ” เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๔ กองทุน ประกอบด้วย

(๑) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้

(๒) เงินสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่าง

เพศ

(๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้กองทุน

(๔) เงินค่าปรับที่ได้รับจากการลงโทษผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ผลประโยชน์ที่เกิดจากกองทุน

(๖) รายได้อื่น

เงินและทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งให้ส่งเข้ากองทุนโดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้ของแผ่นดิน

มาตรา ๔๕ เงินในกองทุนนี้ให้ใช้จ่าย ภายใต้กรอบวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อกิจกรรมหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ

(๒) เพื่อคุ้มครองและป้องกันมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศหรือความรุนแรงเนื่องด้วยความแตกต่างทางเพศ

(๓) เพื่อช่วยเหลือหรือบรรเทาทุกข์แก่บุคคลที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามมาตรา ๔๐

(๔) เพื่อการสอดส่องดูแลและให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) เพื่อส่งเสริมการศึกษา การวิจัยและประเมินผล และการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน มิให้เกิดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ หรือความรุนแรงเนื่องด้วยความแตกต่างทางเพศ

(๖) เพื่อการติดต่อประสานงาน และสนับสนุนให้หน่วยงาน หรือองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม มีส่วนร่วมในการดำเนินงานส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ และขจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศหรือความรุนแรงเนื่องด้วยความแตกต่างทางเพศ

มาตรา ๔๖ ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนคณะหนึ่งประกอบด้วย เลขานุการเป็นประธาน กรรมการ ผู้แทนสำนักงานประมาณ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะกรรมการ สคพช. แต่งตั้งจำนวนสี่คน ในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้แทนจากภาคเอกชน ซึ่งเกี่ยวกับด้านการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศเป็นกรรมการและให้รองเลขานุการซึ่งได้รับมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการบริหารกองทุนจะแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานไม่เกิน ๒ คนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๔๗ให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการบริหารกองทุนโดยอนุโลม

มาตรา ๔๘ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกองทุน การรับ การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการระดมทุน การลงทุน การจัดหาผลประโยชน์ และการจัดการกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ สคพช. กำหนดโดยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

(๒) พิจารณานุมัติการจ่ายเงินให้ความช่วยเหลือคุ้มครองสิทธิ บรรเทาทุกข์ และชดเชยแก่ผู้เสียหายเนื่องจากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศหรือความรุนแรงเนื่องด้วยความแตกต่างทางเพศตามระเบียบที่คณะกรรมการ สคพช. กำหนด

(๓) รายงานสถานะทางการเงินและการบริหารกองทุนต่อคณะกรรมการ สคพช.

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ และมาตรา ๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม ตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

✓ มาตรา ๕๒ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการ วลพ. เห็นว่าผู้กระทำความผิดไม่ควรได้รับโทษจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องเมื่อบุคคลนั้นและผู้เสียหายยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้คณะกรรมการ

ว.ล.พ. เปรียบเทียบโดยกำหนดให้บุคคลนั้นชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันเปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วแต่ไม่ชำระค่าปรับภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินคดีต่อไป

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ

พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย และการไม่ถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องเพศ เป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานที่ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติรับรองและคุ้มครองไว้ในมาตรา ๓๐ รวมถึงยังได้บัญญัติว่าให้มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น ย่อมไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม อีกทั้ง ประเทศไทยยังเป็นรัฐภาคีในอนุสัญญาขจัดการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงในทุกรูปแบบของสหประชาชาติ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งประเทศไทยมีพันธกิจในการสร้างมาตรการและกฎหมายต่าง ๆ เพื่อขจัดการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบต่อผู้หญิง และเป็นพันธกรณีของรัฐภาคีที่จะให้หลักประกันว่า อนุสัญญานี้ จะสามารถปฏิบัติได้อย่างเต็มที่ในระบบนิติบัญญัติของรัฐภาคี ประกอบกับข้อเท็จจริงในสังคมปัจจุบันสะท้อนว่า การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องเพศ ยังคงปรากฏอยู่ จึงเห็นควรให้มีการตราพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้มีการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศในทุกบริบทของสังคม ทั้งในครอบครัว ชุมชน และสังคม โดยให้มีการกำหนดนโยบาย มาตรการ กลไก แผนปฏิบัติงาน และประสานงานการดำเนินงานเพื่อส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศอย่างแท้จริง ตลอดจนการคุ้มครองและป้องกันมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศในด้านต่าง ๆ รวมถึงการช่วยเหลือคุ้มครองและบรรเทาทุกข์แก่ผู้เสียหายจากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะเป็นการเลือกปฏิบัติในภาครัฐ ภาคเอกชน และในทุกระดับ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ แนวคิดพื้นฐาน

- ความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย และการไม่ถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องเพศ เป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้บัญญัติรับรองและคุ้มครองไว้ในมาตรา ๓๐

- การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในด้านการทำงาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษาหรือฝึกอบรมด้านสื่อมวลชน ด้านการเมือง ด้านสุขภาพ และอนามัยการเจริญพันธุ์ ด้านครอบครัว ด้านเกษตรกรรม รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ หรือสิทธิประโยชน์อื่นใด จะกระทำมิได้

- การกำหนดมาตรการพิเศษเพื่อขจัดอุปสรรค หรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพได้เท่าเทียมกับบุคคลอื่น ไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม

- ต้องมีการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ และการคุ้มครองป้องกัน มิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศทั้งในหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน

๒.๒ โครงสร้างกฎหมาย

แบ่งเนื้อหาสาระของร่างพระราชบัญญัติออกเป็นหมวดหมู่ ดังนี้

หมวด ๑ การห้ามเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ

หมวด ๒ การคุ้มครองและการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ

หมวด ๓ คณะกรรมการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศแห่งชาติ

หมวด ๔ คณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ

และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ

หมวด ๕ การยื่นคำร้องและการตรวจสอบการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ

หมวด ๖ การช่วยเหลือคุ้มครองสิทธิ การบรรเทาทุกข์และชดเชยแก่ผู้เสียหาย

หมวด ๗ กองทุนส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ

๒.๓ กลไกคุ้มครองส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ และป้องกันการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม

- กำหนดให้มีคณะกรรมการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศแห่งชาติ (คณะกรรมการ สคพช.) ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ข้าราชการระดับปลัดกระทรวงหลายกระทรวง ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ และผลงาน ซึ่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นสตรีไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง โดยมีอำนาจหน้าที่หลักในการกำหนดนโยบาย มาตรการ กลไก แผนปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ รวมไปถึงกำหนดแนวทางในการให้ความช่วยเหลือ คุ้มครอง บรรเทาทุกข์ หรือชดเชยแก่ผู้เสียหายจากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ

- กำหนดให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ (คณะกรรมการ วลพ.) ประกอบด้วยผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ด้านการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ด้านสิทธิมนุษยชน ด้านนิติศาสตร์ ด้านสังคมศาสตร์ ด้านจิตวิทยา และด้านแรงงาน โดยมีอำนาจหน้าที่หลักในการวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ

- กำหนดให้มีสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ เพื่อรับผิดชอบงานธุรการ และงานวิชาการของคณะกรรมการ สคพช. และคณะกรรมการ วลพ.

๒.๔ การยื่นคำร้อง

- ให้ผู้เสียหายหรือผู้แทน มีสิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ วลพ. เพื่อพิจารณาวินิจฉัย หากมิใช่เป็นเรื่องที่มีการฟ้องร้องเป็นคดีอยู่ในศาล หรือที่ศาลพิพากษา หรือมีคำสั่งเด็ดขาดแล้ว ทั้งนี้จะร้องเรียนด้วยวาจา หรือเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้

๒.๕ การวินิจฉัยและการช่วยเหลือ

- หากคณะกรรมการ วลพ. วินิจฉัยว่าเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ให้มีอำนาจออกคำสั่งให้หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน บุคคลที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ด้วยวิธีที่เหมาะสม เพื่อระงับและป้องกันมิให้เกิดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ และออกคำสั่งให้ความช่วยเหลือหรือบรรเทาทุกข์แก่ผู้เสียหายได้

- การช่วยเหลือ คู่คุ้มครองสิทธิ บรรเทาทุกข์ หรือชดเชยแก่ผู้เสียหายให้กระทำ โดยให้ความช่วยเหลือในรูปแบบหรือลักษณะต่าง ๆ กัน ได้

๒.๖ กองทุนส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศ

- ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นในสำนักงานเพื่อเป็นทุนใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคระหว่างเพศรวมถึงการช่วยเหลือบรรเทาทุกข์แก่ผู้เสียหาย โดยกองทุนประกอบด้วยเงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้ เงินสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาค เงินค่าปรับ ผลประโยชน์ที่เกิดจากกองทุนและรายได้อื่น

๒.๗ บทกำหนดโทษ

- มีการกำหนดโทษต่อผู้ที่กระทำการอันเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ผู้กระทำความรุนแรงเนื่องด้วยความแตกต่างระหว่างเพศต่อผู้อื่น รวมไปถึงผู้ที่ฝ่าฝืนไม่อำนวยความสะดวก ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการ วลพ. คณะอนุกรรมการหรือพนักงาน เจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน